

Fundació Joan Miró ✱ *J...* Barcelona

2024

ÍNDEX

Projectant Miró

La Col·lecció _____ 4

- Obrir l'arxiu

Exposicions temporals _____ 6

- *Miró-Picasso*
- Premi Joan Miró 2024. vuitena edició: Tuan Andrew Nguyen
- *MiróMatisse: més enllà de les imatges*

Centre d'Estudis d'Art Contemporani _____ 12

- Espai 13

Exposicions fotogràfiques _____ 15

- Oriol Enguany
- Calder-Gomis

CALENDARI

Un vehicle cap al futur i les noves generacions

Projectes internacionals _____ 20

- *Univers Miró*
- Exposició al Museum Beelden aan Zee de la Haia

Novetat: Projecte participatiu a les sales 21 i 22 _____ 23

Programació pública i social _____ 23

- Tots els públics
- Joves i adults
- Famílies
- Escoles

Novetat: Campus Miró _____ 28

Accessibilitat _____ 30

Gràcies! _____ 31

Projectant Miró

Per a aquest 2024, la Fundació Joan Miró referma en la seva programació l'objectiu de projectar i integrar la visió de Joan Miró a través del seu llegat i connectar-la amb les diverses disciplines i audiències actuals.

Una narrativa clara i sòlida en la programació és essencial per connectar tots els projectes de la Fundació. Totes les activitats ofereixen l'oportunitat d'implicar activament el visitant i generar una experiència enriquidora que permeti el creixement i la fidelització de públics.

Entorn d'aquesta idea, la Fundació Joan Miró presenta la seva programació d'exposicions i activitats per al 2024.

Posant sempre el **visitant al centre de la programació**, potenciem la seva experiència emocional i intel·lectual en consonància amb les seves inquietuds i expectatives. En la programació, **l'art és una eina** per activar la creativitat, per gaudir, per generar nou coneixement i activar les relacions amb els altres individus i amb el món.

Al març de 2024, un cop finalitzada l'exposició temporal Miró–Picasso que tancarà la temporada 2023 , **La Col·lecció** de la Fundació Joan Miró retornarà a l'espai habitual de l'edifici Sert. Les obres que conformaran La Col·lecció en aquesta propera etapa, es presentaran a partir d'una sèrie d'àmbits que posaran en relleu aspectes fonamentals del procés creatiu de Joan Miró, com la terra, entesa en les seves diverses accepcions, com a natura i també com a tradició cultural, la poesia, la matèria, el signe, que li serveix de base per escriure un llenguatge propi que esdevindrà universal, o la pintura mural i l'art anònim. Per apropar el visitant a l'obra de Miró, es posarà també una atenció especial a les fonts que li van servir d'inspiració. Aquests elements responen principalment a material documental de naturalesa diversa, relacionat amb manifestacions artístiques i populars del país i també foranes, que l'artista va col·leccionar al llarg de la vida i que, actualment, es conserven a l'arxiu de la Fundació Joan Miró. La Col·lecció estarà representada per una selecció d'obra del fons de la Fundació, així com per obra procedent de dipòsits públics i privats.

Les sales temporals del museu acolliran un programa extens que fomenta la col·laboració amb artistes de diverses cultures i la interconnexió entre diferents disciplines artístiques. La primavera s'encetarà amb la primera exposició individual a Espanya de l'artista vietnamita-nord-americà **Tuan Andrew Nguyen (Saigon, 1976), guanyador de la vuitena edició del Premi Joan Miró**. L'exposició inclourà algunes de les instal·lacions de vídeo més rellevants de la seva producció, així

com una selecció de les seves escultures elaborades amb bombes i projectils d'artilleria utilitzats durant la guerra del Vietnam.

A la tardor arribarà **MiróMatisse: més enllà de les imatges**, organitzada conjuntament entre la Fundació Joan Miró i el Musée Matisse de Niça i comissariada per Rémi Labrusse. L'exposició qüestionarà els estereotips inicials, i destacarà les similituds i connexions entre tots dos artistes malgrat les diferències generacionals i d'estils artístics. Els visitants podran gaudir d'una experiència que exposarà les concepcions de l'art i les obres d'Henri Matisse i Joan Miró i aprofundirà en la seva crítica comuna de la tradició de les imatges a Occident.

Seguint l'ideari de Miró i el seu compromís amb l'art nou i divers, la programació potenciarà les propostes dels artistes locals i emergents i una nova concepció d'activitats més participatives per al visitant.

A partir del mes de febrer, l'**Espai 13**, que enguany celebra el **quaranta-cinquè aniversari**, presentarà el nou cicle «Ens acompanyarem quan es faci fosc», comissariat per **Irina Mutt**. Aquest cicle neix amb la intenció d'explorar la interdependència, explicar-la i compartir-la a través de quatre exposicions individuals en què cada artista aportarà la seva perspectiva sobre la seva manera d'habitar el món, gestionar els espais i arribar a acords sobre com els habitem. Els artistes seleccionats per a aquesta ocasió són Alba Mayol, Inari Sandell, Danielle Brathwaite-Shirley i Helena Vinent.

El **vestíbul de la Fundació Joan Miró** seguirà generant una atmosfera diàfana i lluminosa: els seus amplis espais ofereixen un escenari acollidor per als visitants, i creen un diàleg harmoniós entre l'arquitectura moderna i les expressions artístiques contemporànies. Aquesta entrada emblemàtica captura l'esperit innovador de Sert i ofereix als visitants una primera impressió del món de Joan Miró i una invitació a explorar-lo a través de les **exposicions de fotografia**. El 2024 ens esperen dos artistes d'estils i temes diversos: la primera exposició, **Can Coriol**, serà a càrrec d'**Oriol Enguany**, i hi podrem observar la singular autoconstrucció de la masia Can Coriol: explorarem l'estètica *punk* del lloc i la transformació que ha patit a causa de la desintegració paisatgística del Baix Camp.

Seguirem amb la mostra fotogràfica de **Joaquim Gomis El circ de Calder a Mont-roig del Camp**, que se centrarà en les imatges que capturen el record de la visita d'Alexander Calder a Mont-roig del Camp el 1932 i explorarà els entreteniments populars propers als interessos artístics de Miró i Gomis.

La Col·lecció el 2024

La col·lecció de pintures, dibuixos, escultures i obres sobre paper que es mostra a la Fundació és una de les més completes de Joan Miró, i permet fer un recorregut exhaustiu per totes les etapes de la seva cronologia vital i artística.

La Col·lecció explora, de manera transversal, la producció i el llenguatge personal d'un dels artistes més influents del segle XX i indaga en els conceptes clau del pensament i l'obra de Miró, en els quals es veu la clara voluntat de l'artista de transcendir la pintura convencional.

Per la seva significació artística i poètica, mereixen una atenció especial les pintures vinculades al surrealisme i les obres al voltant de la Guerra Civil espanyola. També destaquen les grans teles que Miró va fer a partir dels anys seixanta, caracteritzades pels seus amplis camps de color i per l'alliberament del gest.

Les obres que actualment conformen la Col·lecció Joan Miró procedeixen de la donació efectuada per l'artista el 1975, a la qual s'han anat sumant donacions i dipòsits de la seva dona, Pilar Juncosa, de Joan Prats i de diversos membres de la família Miró, així com d'altres col·leccions públiques i privades.

Les obres que conformaran La Col·lecció en aquesta propera etapa, es presentaran a partir d'una sèrie d'àmbits que posaran en relleu aspectes fonamentals del procés creatiu de Joan Miró, com la terra, entesa en les seves diverses accepcions, com a natura i també com a tradició cultural, la poesia, la matèria, el signe, que li serveix de base per escriure un llenguatge propi que esdevindrà universal, o la pintura mural i l'art anònim.

Per apropar el visitant a l'obra de Miró, es posarà també una atenció especial a les fonts que li van servir d'inspiració. Aquests elements responen principalment a material documental de naturalesa diversa, relacionat amb manifestacions artístiques i populars del país i també foranes, que l'artista va col·leccionar al llarg de la vida i que, actualment, es conserven a l'arxiu de la Fundació Joan Miró.

La Col·lecció estarà representada per una selecció d'obra del fons de la Fundació, així com per obra procedent de dipòsits públics i privats.

La conservació de la col·lecció i la seva presentació compten amb el suport generós i continuat de la **Fundació Vila Casas**.

L'Arxiu

Joan Miró va concebre la Fundació com un espai dinàmic per donar a conèixer la seva obra i la d'altres artistes moderns, contemporanis i emergents. Inicialment, l'artista hi va donar al voltant de tres-centes obres, però, amb el temps, la Col·lecció es va expandir amb contribucions de familiars, amics i col·laboradors, i ara comprèn esbossos, anotacions i documents, així com edicions de la seva obra gràfica. El 1988, l'arxiu de la Fundació es va traslladar a una àrea no accessible al públic per necessitats museístiques, i ara torna a ser al seu espai original, a la torre octogonal, cosa que permet destacar-ne la importància i fer-lo accessible als visitants. Aquest arxiu s'integra a la presentació de la Col·lecció, i proporciona una comprensió més profunda de l'obra més personal de Miró. D'ara endavant, l'arxiu continuarà essent visible per al públic i mantindrà la centralitat en l'experiència del visitant.

Obrir l'arxiu 03. 12 fustes i 52 peces diverses

Del 21.12.2023 al 19.05.2024

Amb la col·laboració de la Fundació Vila Casas

Els esbossos i documents conservats d'aquesta sèrie són de gran importància. Miró va crear almenys dotze construccions amb cinquanta-dues peces de fusta.

En aquesta exposició revelem el procés creatiu que va seguir Joan Miró per produir aquestes peces, que daten del 1930. La mostra esdevé un testimoni vívid de la seva incessant recerca per desafiar les convencions de la pintura i explorar noves dimensions artístiques.

En el procés de treball destaquen la meticulositat i la planificació que el van conduir a l'obra final.

Cada obra va ser muntada amb elements extrapictòrics, com cordills, claus, esponges, draps i filferro, que s'adherien a la superfície de fusta, amb el resultat d'una complexitat visual única. A causa de la fragilitat dels materials utilitzats, només dues de les construccions han arribat fins als nostres dies, mentre que una tercera només es coneix a través de fotografies. Aquesta limitada supervivència posa de manifest la naturalesa efímera i experimental d'aquesta etapa de la producció artística de Miró.

Així, *12 fustes i 52 peces de diverses* no només ens ofereix una visió reveladora del procés creatiu de Joan Miró, sinó que també posa de manifest la seva habilitat per transcendir les limitacions tradicionals de la pintura i experimentar amb la forma i la textura. Una oportunitat única per explorar aquest captivador capítol de la seva obra, que, fins ara, havia romàs en gran part a l'ombra de la seva producció més coneguda.

Exposicions temporals

Miró-Picasso

Fins al 25.02.2024

Comissariat: Sònia Villegas i Teresa Montaner, de la Fundació Joan Miró de Barcelona, i Margarida Cortadella i Elena Llorens, del Museu Picasso de Barcelona

Direcció: Emmanuel Guigon i Marko Daniel

L'exposició *Miró-Picasso* és un projecte creat conjuntament entre la Fundació Joan Miró i el Museu Picasso de Barcelona que es podrà veure de manera simultània a tots dos museus fins al 25 de febrer del 2024.

Joan Miró i Pablo Picasso, que van mantenir una estreta amistat durant més de cinquanta anys, van triar Barcelona per llegar-hi la seva obra en forma de centres d'art monogràfics.

L'exposició s'organitza al voltant de set grans àmbits temàtics i aplega un conjunt de més de tres-centes obres provinents de col·leccions públiques i privades d'arreu del món amb l'objectiu de mostrar, l'un al costat de l'altre, dos artistes que van transformar amb veu pròpia i una intensitat plàstica sense precedents l'art del segle XX.

Inauguració Pública de l'exposició Miró-Picasso. © Fundació Joan Miró, Barcelona. Foto: Pep Herrero

Miró-Picasso s'emmarca dins dels actes de la «Celebració Picasso 1973-2023», que comprèn un total de cinquanta exposicions dedicades a Picasso que tindran lloc arreu del món entre la tardor del 2023 i la primavera del 2024.

Tuan Andrew Nguyen. Premi Joan Miró (vuitena edició)

Inauguració: 09.05.2024

Obertura al públic: del 10.05.2024 al 24.09.2024

Comissariat: Martina Millà, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró

Amb la col·laboració de la Stavros Niarchos Foundation (SNF)

La Fundació Joan Miró presenta la primera exposició individual a Espanya de l'artista vietnamita-nord-americà Tuan Andrew Nguyen (Saigon, 1976), guanyador de la vuitena edició del Premi Joan Miró. L'exposició inclou algunes de les instal·lacions de vídeo més rellevants de la seva producció, així com una selecció de les seves escultures elaborades amb bombes i projectils d'artilleria utilitzats durant la guerra del Vietnam.

Nguyen, nascut a Saigon i criat com a refugiat als Estats Units un cop acabada la guerra del Vietnam, utilitza la seva experiència personal com a fil conductor de la seva obra. La mostra revela la intersecció entre la seva vida i la història contemporània, amb la qual cosa ofereix als espectadors una visió íntima del seu món.

L'exposició s'inicia amb escultures inspirades en els mòbils d'Alexander Calder, però amb un detall inquietant: estan creades amb fragments de bombes i projectils que van quedar de la guerra del Vietnam. Aquestes peces escultòriques, que poden semblar merament estètiques a primera vista, són també peces sonores que porten una càrrega simbòlica profunda que ressona amb la idea de la destrucció i la transformació.

El recorregut continua amb instal·lacions de vídeo que donen veu a objectes bèl·lics, com una bomba sense explotar que parla des de la seva identitat de dispositiu destructiu. Els projectes audiovisuals de Nguyen exploren històries humanes i els efectes, sovint traumàtics, dels conflictes sobre les persones que els pateixen. En un context de trauma profund, però, Nguyen al·ludeix a la capacitat curativa de la compassió, que també pot venir de llocs sorprenents, com ara objectes inanimats.

La narrativa expositiva es torna més personal a mesura que la mostra tracta les històries familiars dels *tirailleurs sénégalais*, els soldats colonials africans que van participar en la primera guerra d'Indoxina. Nguyen ha treballat en dos projectes de videoinstal·lació sobre aquestes temàtiques, relats entrelaçats sobre la vida familiar i les tensions generades per les identitats culturals múltiples dels descendents d'aquests soldats als seus països d'origen un cop acabat el seu servei al Vietnam.

El projecte que tanca l'exposició és *We Were Lost in Our Country* (Ens vam perdre al nostre país). Amb aquesta instal·lació a la planta baixa, el focus geogràfic canvia cap a Austràlia. A partir d'un encàrrec, Nguyen hi documenta els esforços d'una comunitat precolonial australiana per reclamar els seus drets legítims i manllevats sobre les terres ancestrals. Aquesta obra connecta amb la col·lecció del museu i amb el llegat de Joan Miró, que també va tenir una relació profunda amb la seva terra natal.

No només es tracta d'una retrospectiva de l'obra de Tuan Andrew Nguyen, sinó d'una immersió en la seva visió artística i el seu compromís amb temes socials i històrics que són recurrents en la seva narrativa.

L'exposició inclou una obra inèdita, una escultura feta amb material bèl·lic reutilitzat produïda al taller de l'artista a Saigon. Aquesta obra, com les altres que es presenten a l'inici de la mostra, està inspirada en els mòbils d'Alexander Calder, concretament en el *Corcovado*, una escultura de grans dimensions que pertany a la Col·lecció de la Fundació Joan Miró. Tant a l'inici com al final de l'exposició, Nguyen dialoga amb artistes clau de l'art modern occidental que configuraren el discurs artístic hegemònic del segle XX.

©New Museum. Foto: Dario Lasagni

MiróMatisse: més enllà de les imatges

Niça: Del 28.06.2024 al 29.09.2024

Barcelona: Del 24.10.2024 al 9.02.2025

Comissari convidat: Rémi Labrusse, historiador de l'art

Direcció: Aymeric Jeudy, director en funcions del Musée Matisse de Niça, i Marko Daniel, director de la Fundació Joan Miró de Barcelona

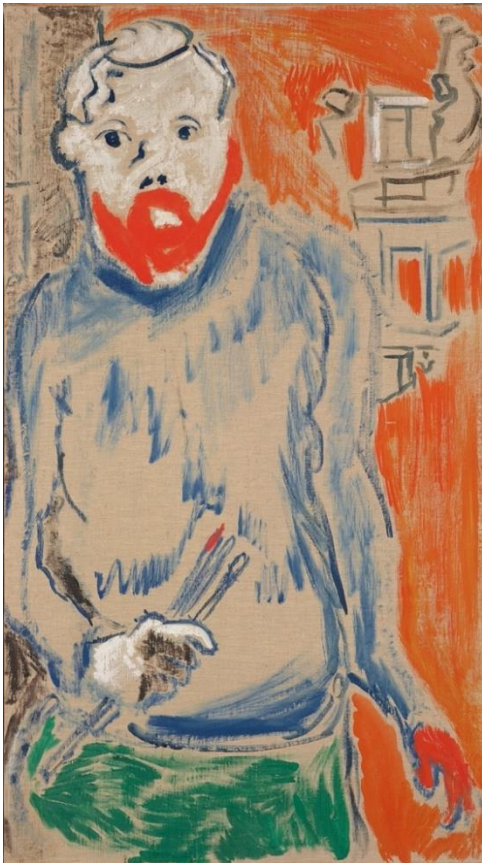
Joan Miró y Henri Matisse en el café Les Deux Magots, París, ca. 1936. Fotografía de Pierre Matisse © Sotheby's

La Fundació Joan Miró de Barcelona i el Musée Matisse de Niça organitzen conjuntament una exposició dedicada a les relacions entre les obres d'Henri Matisse i Joan Miró amb el títol provisional de *MiróMatisse: més enllà de les imatges*.

«Més enllà de les imatges», en primer lloc, perquè en aquesta exposició es qüestionaran clixés. I és que, a primer cop d'ull, l'aproximació entre aquests dos artistes pot semblar paradoxal. Pertanyen a dues generacions diferents (Matisse va néixer l'any 1869, i Miró, el 1893). Generalment se'ls associa a entorns artístics diferents (el fauvisme en el cas de Matisse i el surrealisme en el de Miró) i a plantejaments estètics també diferents (l'harmonia «decorativa» en el cas de Matisse i l'estranyesa inquietant en el de Miró). L'exposició, però, tindrà com a objectiu mostrar les relacions profundes, duradores i constructives entre tots dos artistes, entre les seves concepcions de l'art i entre les seves obres.

«Més enllà de les imatges», també, perquè tots dos artistes van basar la seva creació en una crítica profunda de la tradició de les imatges a Occident. La seva concepció àmplia de les pràctiques de la pintura i del dibuix estava impulsada per aquesta inquietud crítica. Per això sentien aquest reconeixement i aquesta admiració mutus.

Al llarg de tota la vida, Miró va retre homenatge a «l'esperit *fauve*» de Matisse, que intentava trobar, «més brutal», en les seves pròpies obres. El 1952, poc abans de la mort de Matisse, que era més gran que ell, Miró li escrigué novament per mostrar-li la seva «profunda admiració». Matisse, per la seva banda, es va basar en les obres de Miró per superar la crisi pictòrica que va patir a mitjan dècada del 1930. Va conservar i estudiar algunes d'aquestes obres a casa seva durant molts anys, entre el 1935 i el 1945. Així mateix, durant la Segona Guerra Mundial, explicà al poeta Louis Aragon que Miró era un dels artistes vius que més admirava: «Miró... sí, Miró... perquè, independentment del que representi en una tela..., si en un punt determinat hi ha col·locat una taca vermella, pots estar segur que era allà, i enlloc més, on havia de ser... Treu-la, i el quadre cau».

André Derain, *Retrat d'Henri Matisse*, 1905, oli damunt tela, 93 x 52 cm, Nice, Musée Matisse

Joan Miró, *Autoretrat*, 1937-23 febrer 1960, oli i llapis damunt tela, 146 x 97 cm, Barcelone, Fundació Joan Miró

Els vincles entre tots dos artistes es van veure reforçats pels seus amics comuns: crítics d'art i escriptors, com Aragon, Breton, Georges Duthuit o Christian Zervos, o marxants, com Pierre Matisse o Aimé Maeght. El paper de Pierre Matisse, en particular, va ser decisiu: el fill d'Henri Matisse es va encarregar de donar a conèixer l'obra de Miró als Estats Units a partir del 1934 i, per aquesta raó, en moltes ocasions va confiar al seu pare la tasca de triar les obres de Miró que s'havien d'enviar a Nova York.

Miró i Matisse també compartien un mateix desig de crear grans composicions destinades a revitalitzar l'espai de l'entorn: per exemple, la capella de les Dominiques de Vence, de finals dels anys quaranta, en el cas de Matisse, o el menjador del Terrace Plaza Hotel de Cincinnati, de la mateixa època, en el cas de Miró.

De manera profunda, la seva amistat i les seves mirades sobre les obres respectives s'expliquen pels punts de contacte entre les seves concepcions de l'art, que qüestionen l'autonomia de la imatge pintada o dibuixada. Matisse sempre va donar a la noció de «decoratiu» un paper preponderant en la seva estètica. Miró, per la seva banda, es va donar a conèixer a través de la idea d'«assassinat de la pintura». Aquestes dues visions no són pas contradictòries. Al contrari, concorden perquè hi ha un mateix desig de superació de la representació, en el sentit tradicional del terme. En tots dos casos, el procés creador associa un moviment de desconstrucció i un moviment de refundació per tal de conferir a la creació visual una nova potència (en el sentit del mot anglès *agency*). Així doncs, l'exposició permetrà mostrar que hi ha violència en l'estètica decorativa de Matisse, de la mateixa manera que hi ha suavitat en l'«assassinat» mironià.

L'exposició partirà d'una base biogràfica. Com van tenir accés Matisse i Miró a les obres de l'altre? Què van veure o què van poder veure l'un en l'altre? Quines van ser les persones que van facilitar aquest contacte?

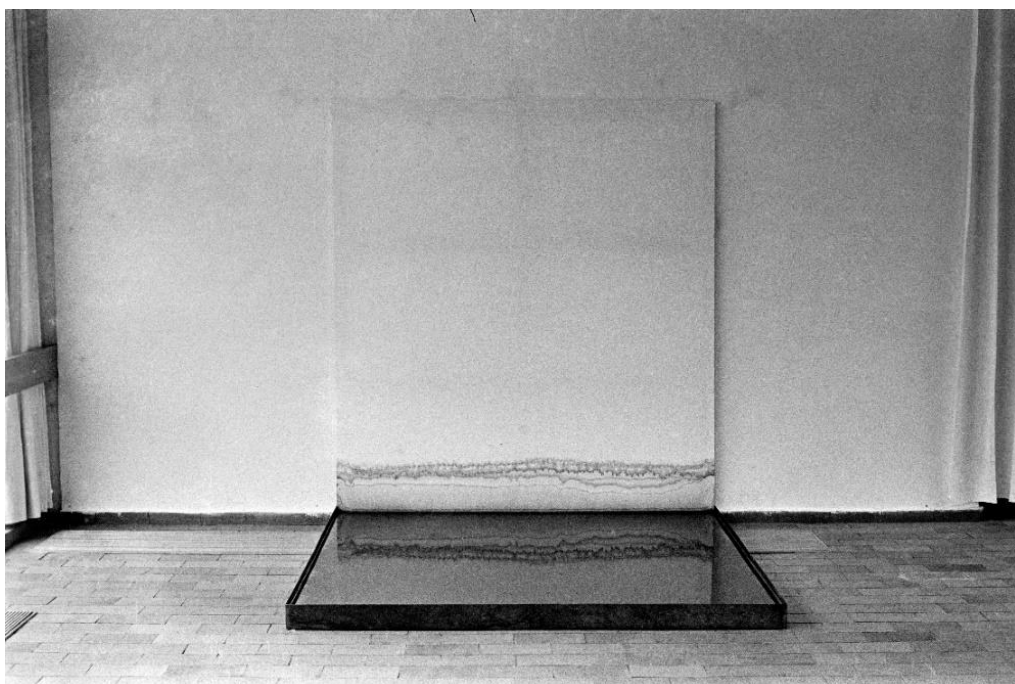
A partir d'aquí, l'exposició se centrarà en moments decisius en què aquestes mirades creuades van ser particularment productives: el pensament del fauvisme en Miró, a finals de la dècada del 1910 i a principis de la del 1940, i l'estímul que les obres de Miró van transmetre a Matisse, a partir de mitjan anys trenta.

Per acabar, l'interès se centrarà en les pràctiques compartides, comparant l'assassinat de la pintura amb l'estètica decorativa: els llibres il·lustrats, les grans composicions monumentals i, en última instància, una «confrontació» final entre grans obres, amb valor de llegat, de cadascun dels dos artistes.

Espai 13. Quaranta-cinc anys d'art emergent

Des de fa quaranta-cinc anys, la Fundació Joan Miró disposa d'un espai amb una programació continuada d'exposicions d'art emergent i amb caràcter experimental. El 1978, aquest espai es trobava al que aleshores era l'Espai 10, i el 1989, amb l'ampliació de l'edifici, es va desplaçar a l'Espai 13, on s'ha donat cabuda a les pràctiques comissarials i artístiques més actuals amb la participació d'artistes i curadors locals i internacionals.

Amb els anys, l'Espai 13 ha esdevingut un veritable punt d'inflexió en les carreres artístiques i professionals de moltes de les persones participants, per a les quals ha suposat un salt important cap a la professionalització i el reconeixement sectorial. Com a observatori i baròmetre de l'evolució de l'art emergent, cada any l'Espai 13 confia el comissariat d'un cicle de quatre exposicions individuals a joves professionals a partir d'una temàtica vinculada a la pràctica artística contemporània.

Fina Miralles: Paisatge (del 10 al 28 de gener de 1979). Donació de Fina Miralles de 2014, 17 negatius, b/n

Cicle: «Ens acompanyarem quan es faci fosc»

Comissariat per Irina Mutt

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

L'any 2024 la comissària catalana **Irina Mutt**, en l'actualitat establerta a Finlàndia, desplegarà un cicle sobre la interdependència en les pràctiques professionals i personals diverses d'artistes emergents.

Solc i no clos. 01.02 - 14.04.2024

L'artista barcelonina **Alba Mayol** plantejarà, a partir del conte d'Octavia Butler titulat «Bloodchild», un escenari-cos on tots els elements estan interconnectats. Diversos formats, com l'escultura, la instal·lació i el dibuix, generaran una atmosfera sense límits ni formes definides. Mayol vol recrear una entitat que batega i respira, una presència que es podrà sentir, olorar o tocar. Utilitzant el llenguatge com a matèria elàstica i també com a condició i límit per representar coses i fenòmens, l'artista presentarà una recerca sobre el desig i la impossibilitat de definir-lo amb lògiques absolutes.

Lògica papallona. 25.04 - 07.07.2024

L'artista finaesa **Inari Sandell** treballarà a partir de la recerca de sistemes disciplinaris psiquiàtrics que han marcat els relats sobre la neurodiversitat. Aquest punt de partida li permetrà especular sobre diversos elements sensorials que poden convidar determinades identitats als espais pels quals circulem diàriament o excloure-les-en. Aquests elements narratius i formals es creuaran també amb la imatge de la papallona, que, amb el seu vol imprevisible i caòtic, es protegeix de ser caçada pels depredadors i esdevé un símbol de resistència al pensament i a les pautes normatives.

18.07 - 20.10.2024

Danielle Brathwaite-Shirley, artista que viu i treballa entre Berlín i Londres, presentarà un espai on la instal·lació i els videojocs interactius proposaran històries centrades en les vides de persones negres trans. En l'obra de Brathwaite-Shirley, els visitants passen a ser personatges dels jocs, i les seves decisions, o la posició que ocupen en l'escala de privilegis, afecten el relat que es va generant i determinen a quines parts de l'obra s'accedeix. En aquesta exposició la responsabilitat individual pot afectar les possibilitats de supervivència o crear memòria i comunitat d'altres cossos.

31.10.2024 - 19.01.2025

Finalment, l'artista barcelonina **Helena Vinent** crearà un espai on ficció i realitat deixen de ser binarismes excloents. Vinent presentarà una colla de persones amb discapacitat que activaran i reclamaran l'espai, irrompent a la sala d'exposicions o fins i tot desbordant-la, i posaran en circulació idees i conceptes al voltant de l'accés, el plaer i el desig. Amb la força del grup, més que demanar permís o adaptar-se al sistema, l'assalten i l'interrompen. L'Espai 13 esdevé l'escenari possible on els cossos no normatius deixen de ser dòcils per passar a ser un perill, una amenaça que fa trontollar la normalitat.

El cicle es tancarà amb una *performance* de l'artista finès **Teo Ala-Ruona** sobre la corporalitat trans com a vivència fantasmagòrica i transcendental.

Exposicions fotogràfiques al vestíbul de la Fundació Joan

Miró

Can Coriol

Una exposició de fotografies d'Oriol Enguany

Del 06.02.2024 al 09.06.2024

Comissariat: Martina Millà, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró

L'exposició se centra en Can Coriol, la propietat dels pares del pintor Oriol Enguany a prop de Constantí. La propietat, que era un lloc de lleure de cap de setmana, s'ha convertit en la residència principal dels pares de l'Oriol. La selecció de fotografies posa l'accent en l'autoconstrucció de la casa, de la qual s'ha ocupat el pare de l'Oriol, un antic paleta, transportista i mecànic. En aquestes imatges destaquen els detalls de petites reparacions fetes amb materials a l'abast i amb molt d'enginy i habilitat.

L'estètica de Can Coriol, descrita per l'Oriol com a *punk*, reflecteix l'actitud lliure i sense pretensió artística del seu pare.

Les imatges de l'exposició estableixen un vincle entre la contemporaneïtat i la mística associada a Joan Miró explorant gestos quotidians, objectes trobats a l'atzar i eines utilitzades en les tasques agrícoles. A més, les fotografies evidencien l'agressió a la terra, especialment per la proximitat d'un complex petroquímic i l'impacte que aquest té en l'entorn.

Can Coriol esdevé així el testimoni de la desintegració del Baix Camp, afectat per fenòmens com el vent, la pluja i les grans infraestructures.

En conjunt, la mostra d'Oriol Enguany ofereix una mirada íntima sobre la transformació d'aquest paisatge i la seva connexió amb la història, la família i la realitat contemporània.

El circ de Calder a Mont-roig del Camp

Una exposició de fotografies de Joaquim Gomis

De l'11.06.2024 al 29.09.2024

Comissariat: Martina Millà, cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró

Amb la col·laboració de l'Arxiu Nacional de Catalunya

La selecció de fotografies es basarà en el record de la visita d'Alexander Calder a Mont-roig del Camp, on va representar el seu circ als habitants. Convidat per Joan Miró, Calder va anar a Mont-roig el 1932, i allà un públic poc habitual i poc habituat va poder gaudir de la seva obra llegendària.

A l'arxiu de la Fundació Miró existeix una publicació commemorativa amb un text de Joan Miró que ens parla d'aquella experiència amb Calder a Mont-roig. Aquest text vertebrarà l'exposició, que s'articularà en forma de *collage* arxivístic, amb materials i records de diferents èpoques, sempre entorn d'aquest mític viatge calderià a Mont-roig i de la idea dels entreteniments populars, tan afins als interessos artístics de Miró i de Gomis.

Joaquim Gomis. Calder a la Fondation Maeght

Un vehicle cap al futur i les noves generacions

La Fundació Joan Miró, amb el seu enfocament avantguardista, busca no només inspirar i modelar el futur de l'art i la creativitat, sinó també crear experiències significatives per als visitants. Mitjançant projectes que fusionin l'obra i la filosofia de Joan Miró, la Fundació pretén establir ponts entre el passat i el futur tot fomentant nous espais a partir de diverses disciplines i audiències que **impulsin noves aliances i connexions internacionals.**

L'objectiu és anar més enllà de l'observació passiva de l'obra, i **involucrar el visitant com a part activa i participant de l'experiència artística des de múltiples perspectives.**

© Fundació Joan Miró, 2022. Foto: Pep Herrero

Aquesta visió es materialitzarà en nous projectes que es desplegaran més enllà de la ciutat, amb una exposició al **Museum Beelden aan Zee de la Haia a partir del setembre del 2024.** Aquesta mostra estarà dedicada a l'obra escultòrica de Joan Miró, i destacarà els principis escultòrics, la voluntat d'experimentació i l'evolució de l'artista en aquest àmbit.

L'exposició en si, amb la seva diversitat de tècniques escultòriques i la inclusió de maquetes inèdites de la Fundació Joan Miró, no només presentarà obres acabades, sinó també mostres dels processos creatius. Aquesta oportunitat única de veure de prop l'obra de Miró i comprendre'n l'evolució, especialment en el camp de l'escultura, promet una immersió en l'esperit d'experimentació i risc de l'artista.

La Fundació seguirà un cop més amb l'exposició itinerant **Univers Miró**. En aquesta tercera edició, algunes de les obres més emblemàtiques de la col·lecció tornaran a viatjar arreu del món.

La programació pública i social de la Fundació Joan Miró entra en contacte directe amb el públic local i es caracteritza per ser dinàmica i estar en evolució constant. Reflecteix la seva capacitat de ser un nucli vital de la vida cultural de la ciutat. A més de **consolidar una extensa programació escolar que ha posicionat la Fundació com a centre de referència** en els darrers anys, es preveuen canvis i novetats notables per al 2024.

La programació pública i social de la Fundació seguirà oferint una combinació de propostes presencials per a tots els públics en els seus diferents espais, **amb les sales 21 i 22 que s'obren de nou al públic** sota el lideratge de Programació Pública i Social, que introduirà nous elements i perspectives vinculats a les exposicions temporals.

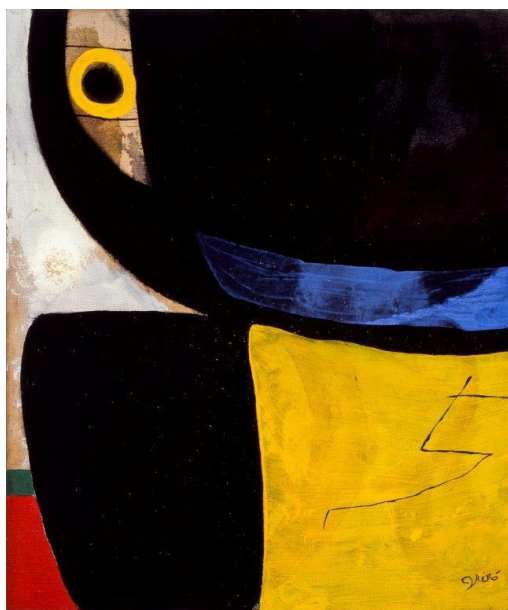
L'objectiu principal de l'equip és respondre a les demandes dels temps actuals i generar nous públics.

Aquest enfocament implica la identificació de grups de públic potencial que es puguin sentir interpel·lats a visitar la Fundació de manera regular. Això es farà mitjançant propostes i activitats que siguin del seu interès, actualitzant i ampliant els discursos relacionats amb l'obra de Miró.

Projectes internacionals

Univers Miró

En aquesta tercera edició d'*Univers Miró*, algunes de les obres més emblemàtiques de la Col·lecció de la Fundació Joan Miró tornaran a viatjar arreu del món amb la col·laboració del Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació, l'AECID i la Fundació Abertis.

Joan Miró. Cap, ocell, 1976. Foto: Joan Ramon Bonet

L'acurada selecció d'*Univers Miró* consta de tres pintures (d'entre finals dels 60 i la dècada dels setanta), dues escultures i la selecció de fotografies de Joaquim Gomis. Algunes de les escultures són *Dona* (1966) i *Personatge* (1968), provinents del fons de la Fundació Miró i pertanyents a la dècada de 1960, en què Miró va emprendre una producció escultòrica ambiciosa, connectant amb *l'objet trouvé* o «objecte trobat». Més enllà d'això, *Univers Miró* presenta una tria de fotografies que documenten els processos creatius de l'artista i els seus entorns de treball. Les instantànies són obra de Joaquim Gomis (Barcelona, 1902-1991), impulsor artístic i gran amic de Joan Miró que va fotografiar l'obra i l'ambient creatiu de l'artista al llarg de la seva trajectòria.

Les obres de la mostra permeten al visitant descobrir com Miró es va convertir en un artista multidisciplinari, capaç de treballar en diversos registres, que van de la densitat a la lleugeresa, dels grans als petits formats, de la violència a la poesia.

Una exposició d'escultura de Joan Miró

Lloc: Museum Beelden aan Zee de la Haia

Del 20.09.2024 al 02.03.2025

Exposició organitzada conjuntament pel Museum Beelden aan Zee i la Fundació Joan Miró

L'exposició reunirà una àmplia selecció d'obres escultòriques de Joan Miró provinents de la Col·lecció de la Fundació Joan Miró amb l'objectiu d'acostar al públic neerlandès els principis escultòrics, la voluntat d'experimentació i l'evolució de l'artista en aquest camp.

El conjunt de peces que formen el contingut de l'exposició permet fer un recorregut per la trajectòria escultòrica de Miró no només des d'un punt de vista cronològic, sinó també des del desenvolupament de la tècnica a través del risc experimental que l'artista implementa en el procés creatiu.

Joan Miró. *Parella d'enamorats dels jocs de flors d'ametller*. Maqueta del conjunt escultòric de La Défense, París, 1975. Fundació Joan Miró, Barcelona.

A mitjans dels anys quaranta, a partir de la ceràmica, tècnica que li obriria el pas a l'escultura, Miró va fer les seves primeres incursions en aquest camp mitjançant la fosa en bronze. L'exposició mostra algunes de les peces pertanyents a aquests inicis a través d'obres com *Personatge* (1945), peça de fang refractari que li serviria de matriu per a la versió fosa en coure del 1949 del mateix títol, també a l'exposició. El recorregut s'estén fins al 1981, i passa per alguns exemples dels anomenats «bronzes pintats d'estil art pop», fets a la dècada dels anys seixanta.

A partir de la tria d'obres, l'exposició evidencia l'esperit d'experimentació i risc de Miró a l'hora de treballar, i ho fa mostrant no només l'obra acabada, sinó també els processos de treball gràcies a les maquetes preparatòries que se'n conserven.

La seva producció és el resultat de l'estudi i l'aplicació de tècniques escultòriques molt diverses que van des del modelatge, la cera perduda i l'assemblatge d'objectes fins a l'obra monumental destinada a l'espai públic.

En aquest sentit, la Fundació Joan Miró, d'una banda, cedeix en préstec tres maquetes inèdites corresponents a les escultures monumentals *Tors* (1969), *Cap de Dona* (1970) i *Dona* (1970) i aquesta darrera podrà veure's juntament amb l'escultura final en bronze. D'altra banda, la icònica maqueta per a *Parella d'enamorats dels jocs de flors d'ametller* (1975), en exposició permanent a la Fundació Joan Miró, sortirà dels límits del museu per segona vegada en la seva història per formar part d'aquesta mostra.

El Beelden aan Zee, fundat per Theo i Lida Scholten, és un museu dedicat exclusivament a l'escultura contemporània internacional i és l'única institució cultural d'aquestes característiques que actualment existeix als Països Baixos.

Nou projecte participatiu

Sales 21 i 22. Abril - setembre 2024

Després d'una reforma, les sales 21 i 22 es tornaran a obrir al públic sota el **lideratge de Programació Pública i Social** amb motiu de l'exposició del guanyador del Premi Joan Miró. L'espai participatiu es generarà a través d'un projecte conduït per l'artista-mediador **Tau Luna Acosta**, a qui s'encarregaran tant la cocreació de l'espai (que comptarà amb una activitat creativa autònoma per a tots els públics) com una proposta d'activacions d'aquest mentre duri l'exposició.

Tau Luna Acosta és un artista i investigador colombià *queer* que treballa entre la instal·lació, la *performance*, el tèxtil i les pràctiques col·laboratives. La seva recerca se centra en les múltiples relacions entre l'extractivisme, la geopolítica, el colonialisme i la immigració.

L'alumnat de l'Escola Octavio Paz participarà activament en la creació i l'activació tant de l'espai participatiu com de l'exposició.

La proposta següent de les sales 21 i 22 es mostrarà al públic en el marc de *MiróMatisse: més enllà de les imatges*.

Programació pública i social

La programació pública i social de la Fundació Joan Miró és dinàmica i està en evolució constant, i es consolida com a nucli vital de la vida cultural de la ciutat.

Per al 2024, destaquen nous eixos d'activitat per al públic jove i adult, amb un enfocament en la Col·lecció permanent de Miró i les exposicions temporals. L'objectiu és establir una connexió significativa amb grups de públic potencial oferint propostes que actualitzin i ampliiïn els discursos sobre l'obra de Miró i creant un entorn cultural vibrant i diversificat.

Joan Miró per a tots els públics

Jornades

Les jornades són activitats per al gaudi de visitants de totes les edats en les quals s'encadenen propostes d'activitats a cura d'artistes o col·lectius locals. Aquest format ens permet articular un espai per a l'aprenentatge intergeneracional a partir d'activacions més lúdiques o performatives.

Joves i adults

La programació pública i social per a joves i adults busca oferir oportunitats als artistes locals emergents, contribuir al desenvolupament de les seves línies de recerca artística, incentivar la participació dels joves en el museu i facilitar-los un espai per a la creació de teixit comunitari. L'objectiu és apropar-se al públic objectiu per contemporaneïtzar la figura de Joan Miró i promoure una reflexió al voltant de la seva obra.

Relectures

Les relectures ofereixen una perspectiva crítica i creativa de la Col·lecció o les exposicions temporals mitjançant el diàleg amb artistes i investigadors que aportaran noves interpretacions.

Lluerna

Lluerna és un espai d'intersecció, tant digital com físic, que té com a objectiu ser un punt de contacte perquè artistes preemergents comparteixin els seus processos i les seves metodologies artístiques.

Foto: Edu Pedrocchi

Cicle de concerts de primavera

Els terrats de la Fundació acolliran durant la primavera artistes locals emergents que es relacionin, o bé pels seus processos creatius o bé per les temàtiques que aborden, amb el concepte CEAC.

Cinema: Festival u22 i Espurna

El Festival u22 serveix com a plataforma i centre de treball en xarxa per a cineastes emergents menors de 22 anys i es proposa descobrir el talent a la ciutat de Barcelona. La seva missió és mostrar les obres de joves artistes i fomentar connexions i col·laboracions.

Famílies

La programació familiar busca ser un espai de proximitat, acollidor, col·laboratiu i amb experiències accessibles per a tothom a través de la innovació, explorant, estimulant i desenvolupant la creativitat en tots els àmbits.

La programació per a famílies inclou activitats i experiències diverses.

© Fundació Joan Miró, 2022. Foto: Pep Herrero

Tallers

Els tallers per a famílies proposen una oportunitat de participació conjunta, amb la qual cosa fomenten la cohesió familiar a través d'activitats creatives.

Mitjançant dinàmiques lúdiques i didàctiques, els participants exploren noves maneres d'aprendre i connectar-se entre ells. Amb els tallers per a famílies, es busca transformar l'aprenentatge en una experiència col·lectiva i enriquidora per a tothom.

Cicle de narracions

Recuperem la narració oral dins la programació familiar. L'oralitat és necessària en la vida dels infants i els adults perquè a través de l'oralitat s'estableix un vincle més fort entre les seves emocions i el món, entre la realitat i la fantasia, entre les paraules i la vida.

Visites dinamitzades

Visites dinamitzades a través del diàleg i de petites pràctiques artístiques per les sales de la Col·lecció Joan Miró amb l'objectiu de donar a conèixer i interpretar la vida i l'obra de Joan Miró. Dissenyades per Programació Pública i Social i conduïdes per Ciut'art, s'adrecen a un públic familiar amb infants de 2 a 12 anys.

Comunitat

Projectes comunitaris en el temps d'educació no formal gestionats per les AFA de les escoles del districte de Sants-Montjuïc i el Departament de Programació Pública i Social de la Fundació Joan Miró per generar un espai de diàleg i trobada, amb l'art com a motor d'una experiència transformadora.

Escoles

La Fundació continua la programació regular de visites i tallers a la Col·lecció Joan Miró, i proposarà una nova visita a l'exposició *MiróMatisse*.

Destaquem com a novetat dins la programació escolar regular:

Visita taller per a segon cycle d'ESO i batxillerat

Visita taller a la Col·lecció per a grups escolars de tercer i quart d'ESO i batxillerat. En aquest recorregut s'abordaran –de manera crítica i amb la conversa com a eix vertebrador– les diverses temàtiques presents a l'obra de Joan Miró per tal d'activar-la des d'una perspectiva contemporània. Activitat guiada per un col·lectiu d'artistes.

Dins dels projectes d'innovació educativa

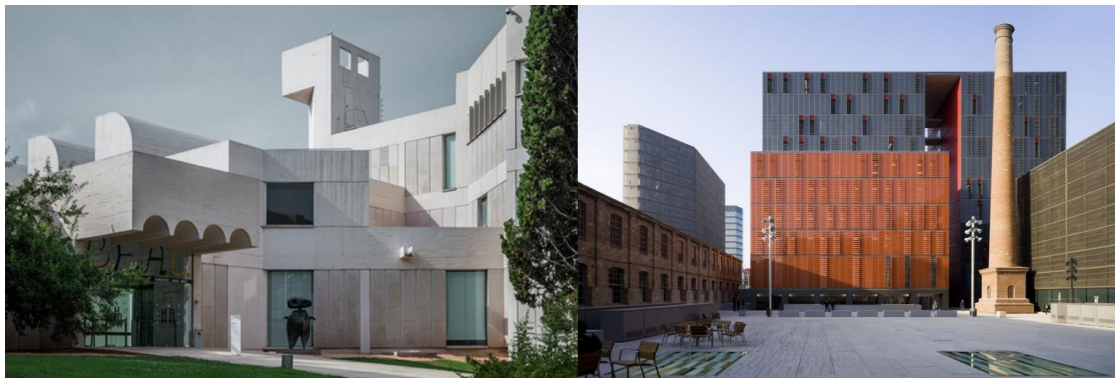
La Fundació col·labora amb les escoles del districte de Sants-Montjuïc i de la ciutat tot integrant pràctiques d'innovació educativa que fomenten el treball transversal i la importància del procés artístic en qualsevol àmbit de l'aprenentatge. Els projectes es conceben i consensuen de manera col·laborativa entre el claustre docent i el Departament de Programació Pública i Social de la Fundació, buscant la implicació directa de les famílies i la idea de pertinença a un territori.

Destaquem el projecte Escoles Tàndem, impulsat per la Fundació Catalunya La Pedrera, en el qual mantenim una col·laboració estreta amb l'Escola Pau Sans de l'Hospitalet. En aquest projecte, introduïm una singularitat significativa portant l'exposició de fotografia del vestíbul de la Fundació Joan Miró al vestíbul de l'escola. Per a cada curs es programaran tres exposicions, cadascuna amb una perspectiva única: una serà organitzada pel mateix alumnat, una altra s'adreçarà a les famílies i la tercera es farà en col·laboració amb una associació social del barri de Sant Josep, on es troba l'escola.

Aquesta iniciativa, liderada per la fotògrafa Mon Casas, busca no només crear una plataforma per a l'expressió artística dels estudiants, sinó també establir una connexió amb les famílies i les associacions locals. Aquest enfocament proporciona una oportunitat única per a la participació comunitària i la integració de diverses perspectives dins del marc de l'educació i la cultura.

Per conèixer dates exactes de les activitats de Programació pública, consulteu la nostra pàgina web.

Novetat: Campus Miró

Des de l'any 2020, la Fundació Joan Miró i la Universitat Pompeu Fabra (UPF) desenvolupen activitats conjuntament per potenciar i donar a conèixer l'obra i la figura de Joan Miró entre la comunitat universitària. El 2024 aquesta col·laboració es formalitzarà amb la celebració del Campus Miró.

Durant l'última setmana de classes de màster, del 3 al 6 de juny de 2024, el campus universitari de la UPF es traslladarà temporalment a la Fundació Joan Miró.

Aquest esdeveniment nou per a la Fundació tindrà un format de quatre jornades, cadascuna dividida en dos blocs diaris, tant de matí com de tarda.

Amb un aforament previst d'entre 25 i 30 alumnes per dia, les activitats es duran a terme en diversos espais de la Fundació, incloent-hi les sales expositives permanents i temporals, l'Espai 13, l'avantsala de l'arxiu, les sales 21 i 22, l'auditori, la biblioteca i l'Espai Taller.

La proposta per a aquestes jornades temàtiques preveu la participació d'especialistes de la Fundació Joan Miró i de la UPF, que abordaran blocs temàtics específics cada dia:

Primer dia: comissariat d'exposicions

Exploració de les pràctiques comissarials i el procés de comissariat d'exposicions, tot destacant l'experiència de la Fundació Joan Miró en aquest àmbit.

Segon dia: cinema a les sales d'exposicions

Un enfocament innovador que combina el cinema amb les sales d'exposicions, amb la col·laboració de l'expert Carles Guerra.

Tercer dia: feminisme, teories queer i LGTBI+

Reflexió sobre qüestions de gènere i diversitat sexual en l'àmbit artístic. S'abordaran les perspectives feministes i *queer*.

Quart dia: materialitat (els fons de la Fundació Joan Miró i la importància dels arxius, la conservació, la restauració i la biblioteca)

Exploració de la rellevància dels arxius i la materialitat en el context de la Fundació Joan Miró, tot destacant la importància de la conservació, la restauració i la biblioteca.

Aquests blocs temàtics oferiran una experiència educativa àmplia que facilitarà la interacció entre la comunitat universitària i l'entorn cultural de la Fundació Joan Miró. La coordinació i el desenvolupament dels continguts aniran a càrrec de Dolors Rodríguez Roig.

L'edifici de la Fundació Joan Miró no només acollirà les activitats acadèmiques, sinó que també proporcionarà un fons ric i inspirador per a la comunitat universitària en què l'art i la cultura es connectaran amb la formació acadèmica. Aquesta simbiosi contribuirà significativament a la promoció del coneixement i la creativitat.

Accessibilitat

Des dels museus, l'àmbit de l'accessibilitat té com a objectiu sensibilitzar la societat sobre la percepció i l'experiència plena de l'art i la cultura amb tots els nostres sentits. Amb la decidida intenció de convertir-se en un museu per a tothom, la Fundació Joan Miró ofereix una àmplia gamma d'activitats adreçades a un públic diversificat. L'equip de la Fundació considera que l'art és una eina valuosa per a la integració social i, en aquest sentit, proposa activitats específiques per als visitants amb capacitats sensorials diverses. A més, participa activament en el programa Apropa Cultura, mitjançant el qual ofereix propostes per a grups amb diversitat funcional i persones en risc d'exclusió social.

Entre els recursos accessibles que la Fundació ofereix al públic divers, destaquem la **guia accessible de la Fundació, personal amb coneixements bàsics de llengua de signes catalana (LSC), un bucle magnètic als punts d'informació, audioguies i espais de consulta amb lupes per a persones amb poca visió.** A més, la Fundació manté la seva dedicació a aplicar criteris d'accessibilitat al seu espai digital mitjançant recursos disponibles al web destinats a persones amb capacitats i funcionalitats diverses.

Aquest 2024, l'equip de la Fundació perseguirà la visió de concebre tots els seus projectes amb criteris de disseny universal, inclusió i accessibilitat. Amb aquest compromís renovat, la Fundació reafirma la seva determinació de treballar constantment perquè totes les persones puguin gaudir plenament de l'experiència artística.

Foto: Pere Pratdesaba

Fundació Joan Miró

 Barcelona

La Fundació Joan Miró neix amb el propòsit d'apropar l'art contemporani a la societat, difondre i investigar l'obra de Joan Miró, i fomentar la creació de nous talents.

La implicació i el suport dels nostres mecenes i col·laboradors representen un impuls indispensable per complir la nostra missió i per a continuar conservant i investigant el patrimoni universal que acull la Fundació Joan Miró.

Gràcies a les institucions públiques, entitats privades i persones que ho feu possible. El vostre suport d'avui té un paper cabdal en el futur de la Fundació Joan Miró.

Gràcies!

Institucions

Patrocinadors

Consell Miró 2025

Empreses benefactores

Protectors Miró

Empreses col·laboradores

Mitjans col·laboradors

Ambaixadors internacionals

Aurèlia Carulla
Natalie Clark i Henry Armour
Yoyo Maeght
Allen Sangines-Krause
Anne Christine Sirtaine-Janlet
Marta Ventós

Cercle Miró

Maria Victòria Anfrès
Pep Bonet
Lluís Carulla
Mariona Carulla
Montserrat Carulla
Cristina Cirici
Lluís Clotet
Patrick Cramer
Galeria Leandro Navarro
Rosa Maria Malet
Josep Maria Puigbò
Lluís Quintana
Anna Rierola
Mercè Solernou

Miró & Sert

Mahala Alzamora
Esperanza Aubert
Ruth Baygual
Núria Basi
Maria Brossa
Elena Calderón de Oya
Anna Casadellà
Marta Casas
Ramón Centelles
Carlos Costa
Jaume Freixa
Anna Gener
Klaus Kerner
Josep Ramon Morera Balada
Montse Martínez
Cristina Oejo
Emma Olivé
Ramón Pijoan
Beatriz Portabella
Deli Puig
Jordi Puig
Oriol Puig
Damián Ribas
Dolors Ricart
Tania Rodríguez Yangüela
Antonio Sagnier
Pere Sitjar
Mireia Tomàs
Àngels Torras

Protectors distingits

Josep Colomer
André Ricard

Young Art Lovers

Joaquim Pelassa
Carlota Quintero
Esperanza Schröder
Fernando Botella
Violette Wolter

I també rep el suport permanent dels Amics de la Fundació Joan Miró

Per a més informació:

Informació general

Consulteu tota la informació pràctica per a la visita a la Fundació Joan Miró a l'enllaç següent: <https://www.fmirobcn.org/ca/visita/>.

Servei de [guia multimèdia](#) descarregable gratuïta

Accessibilitat

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat a la nostra sala de premsa virtual (www.fmirobcn.org/premsa).

Fundació Joan Miró * **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org